

zou behandelen, welke wij hooger besproken hebben: den dood van den vroeden man, tot wien, niet alleen om Conscience's roman, maar ook om 't in die jaren verschenen standaardwerk van Prof. v. d. Kindere, *Le Siècle des Van Artevelde*, alle Vlamingen nu nog opzien als naar de hoogste vleeschwording van hun stam; en de oude dichter en ziener uit het Brugsche Vrije, de „sterrekijker ende rijmschrijver, die met rijmdichten van ghelijcke maete

Idylle, naar een schilderij in olievert.

sijne voorseghingen hadde beschreven," Mellandus of Maarlant, voorspellende van op zijn sterfbed aan Breydel en de Coninck de bevrijding van Vlaanderen. Wie het gedicht, *Maarlant*, van den vader van onzen schilder, las, zal, zoo hij ooit het overigens weinig bekende schilderij onder oogen krijgt, dadelik merken, dat de schilder hier enkel de verzen van zijn vader illustreerde.

Zijn overgang tot de beoefening van het mondaine vak was niet minder natuurlijk. Die moest en zou zich noodlottig voordoen, zoodra de jonge man